

СЛИВКА
Володимир
Юлійович

Народився 21 квітня 1943 р. в с. Котельниця Воловецького району. Після закінчення семирічної школи в с. Тишово Воловецького району вступив до Вінградівського політехнічного технікуму, де здобув спеціальність техника-електрика електричних станцій, підстанцій та мереж.

З 1960 р. до 1965 р. навчався на фізико-математичному факультеті УжДУ.

Молодий спеціаліст з фізики напівпровідників В. Ю. Сливка 1965 р. продовжив навчання в аспірантурі. Під керівництвом Д. В. Чепура працював над дослідженням оптичних властивостей кристалів SbSI. Науковий ступінь кандидата фізико-математичних наук здобув у 1970 р. після захисту в Чернівецькому державному університеті дисертації «Оптичні властивості і зона структура кристалів типу SbSI».

15 грудня 1968 р. випускник аспірантури В. Ю. Сливка зарахований на посаду асистента кафедри фізики напівпровідників, а 21 лютого 1970 р. став старшим викладачем цієї ж кафедри. З 14 березня 1972 р. працював доцентом кафедри фізики напівпровідників, а звання доцента йому присвоєно 1 квітня 1974 р.

14 вересня 1973 р. В. Ю. Сливка обраний завідувачем проблемної лабораторії синтезу і комплексних досліджень властивостей нових напівпровідникових речовин складного складу. В цій лабораторії він отримав наукові результати, які становили зміст дисертації «Кольовальні спектри і анізотропія міжатомної взаємодії складних халькогенідів і халькогалогенідів», захищеної ним у 1982 р. на засіданні Вченої ради Інституту напівпровідників АН України (м. Київ). Він став наймолодшим на той час доктором фізико-математичних наук в Ужгородському університеті.

31 жовтня 1983 р. В. Ю. Сливка затверджений завідувачем кафедри фізики напівпровідників. 19 квітня 1985 року йому присвоєно вчене звання професора.

З 10 квітня 1986 р. Володимир Юлійович працював проректором з наукової роботи, а 13 квітня 1988 р. його призначено ректором Ужгородського державного університету.

Наукові інтереси В. Ю. Сливки стосувалися фізики напівпровідників і діелектриків. Ним одержані вагомні результати в галузі фізики і технології халькогалогенідних кристалічних та склоподібних матеріалів. Дослідження широкого класу нових сполук дозволили вста-

новити взаємозв'язок між їх структурними особливостями та спектрами елементарних збуджень різної природи, що лягло в основу багатьох прикладних розробок.

Володимир Юлійович очолював численний університетський колектив, що займався науковими дослідженнями з фізики напівпровідників, очолював Спеціалізовану вчену раду із захисту кандидатських дисертацій.

В. Ю. Сливка є співавтором монографій «Сложные халькогениды и халькогалогениды» (1983), «Аноксидные материалы для электронной техники» (1984), «Сегнетоэлектрики семейства $\text{Sn}_2\text{P}_2\text{S}_6$. Свойства в окрестности точки Лифшица» (1994), «Твердотельные оптические фильтры на гиротропных кристаллах» (1998). Оpubлікував понад 250 наукових праць. Його аспіранти та докторанти захистили чотири докторські та п'ятнадцять кандидатських дисертацій. В. Ю. Сливка – лауреат двох державних премій України в галузі науки і техніки: «Розробка, дослідження складних некристалічних халькогенідних матеріалів і створення на їх основі елементів оптоелектроніки та лазерної техніки» (1989), «Нові фізичні ефекти в сильно анізотропних напівпровідниках та прилади на їх основі» (2001).

Помер 24 травня 2004 р. в Ужгороді.

М. М. Вера

СЛИВКА
Олександр
Георгійович

Народився 8 березня 1960 р. в смт. Перечин. У 1977 р. закінчив Перечинську середню школу і поступив на фізичний факультет УжДУ, який закінчив з відзнакою у 1982 р. здобувши кваліфікацію – фізик, викладач. У 1982-1985 рр. навчається в стаціонарній аспірантурі при кафедрі фізики напівпровідників і діелектриків. Після завершення аспірантури працював у науково-дослідному секторі УжДУ молодшим науковим співробітником, а згодом ст. науковим співробітником.

29 жовтня 1987 р. в Ужгородському державному університеті захистив кандидатську дисертацію (зі спеціальності 01.04.10 – фізика напівпровідників і діелектриків) на тему «Фазові р,Т-діаграми та особливості фазових властивостей кристалів $\text{Sn}_2\text{P}_2(\text{Se}, \text{S})_6$ поблизу точки Лифшица». 1 жовтня 1988 р. переведений на посаду асистента кафедри оптики Ужгородського державного університету, а 22 травня 1991 р. обраний по конкурсу